

Aventure

Cranc, onzeker, broos

Christopher Kale · zang
Marco Magalhães, Fumitaka Saito
en Ita Hijmans · blokfluiten

- zondag 20 september | 15.00 - 16.00 uur
SINT JANSKERK

Cranc, onzeker, broos

Binnen in mir hertzen cas

Binnen in mir hertzen cas

Frow myn willen nym vergüt

Gruuthusehandschrift (ca.1400) *

Gruuthusehandschrift II.97

Buxheimer Orgelbuch (ca.1460) *

Dits een rondeel

Ein vrouleen edel von nature

Egidius waer bestu bleven

Esperance

Handschrift Van Hulthem (1405-1408) *

Lochamer Liederbuch (1452-60) *

Gruuthusehandschrift II.98

Rechterlijk Archief Helmond (ca.1416) *

Min hertz in hohen fröuden

Wel up elc sin

Wel up elc sin

Buxheimer Orgelbuch *

Gruuthusehandschrift II.99

Gruuthusehandschrift *

Bekenne myn klag

Was ich begynne

O, cranc onseker broosch engien

Der winter will hin weichen

Conrad Paumann 1410-1473

Buxheimer Orgelbuch *

Gruuthusehandschrift II.100

Lochamer Liederbuch | Buxheimer Orgelbuch

Aliud benedicite

Musike die in der naturen

Musike die in der naturen

Buxheimer Orgelbuch *

Gruuthusehandschrift II.101 **

*

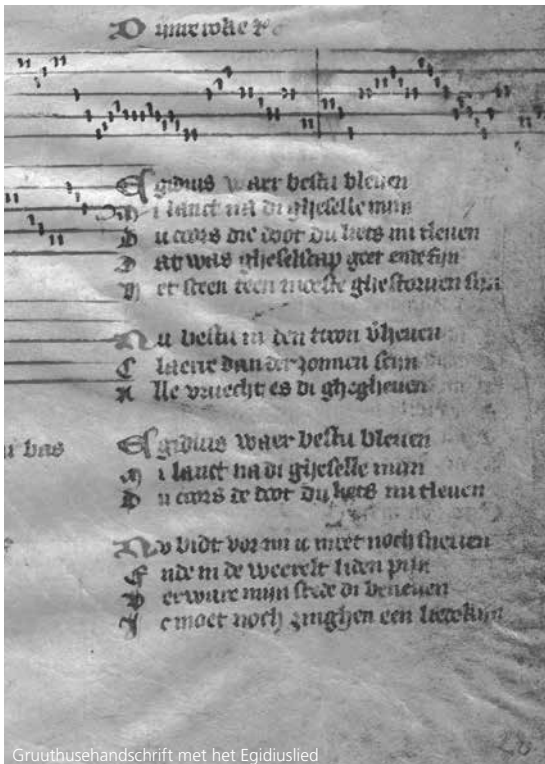
* arrangement: Ita Hijmans | ** melodie: Ita Hijmans

Aventure bespeelt een nieuw gereconstrueerd blokfluitconsort uit het midden van de vijftiende eeuw.

Cranc, onzeker, broos

Vijfluk uit het Gruuthusehandschrift (ca.1400) en instrumentale connecties

Kwetsbaar is ons bestaan, nietig en onzeker. Het is van alle tijden, maar elke tijd verzoent zich in zijn eigen taal met dit existentiële lot. In een vijfluk uit het hart van het *Gruuthusehandschrift* (ca.1400) omsluiten drie Marialieder twee lamentaties. Hoop, verdriet, troost, aanvaarding en berusting klinken zo in de taal van de late Middeleeuwen. Zonder haar naam te noemen is Maria een kostbare bloem, een roos, de sleutel. De lamentaties zijn getoonzet op een aanraakbare persoonlijke toon. Juist het persoonlijke blijkt een tijdloze kracht te genereren en ook de Marialieder ontstijgen de middeleeuwse rozengaard. Muziek is het toverwoord dat als een universele kracht ons doet berusten in ons kwetsbare bestaan. Virtuoze vijftiende-eeuwse instrumentale arrangementen vormen het middeleeuwse kader rond de actualiteit van dit vijfluk.

Gruuthusehandschrift met het Egidiuslied

Het Brugse *Gruuthusehandschrift*, zo genoemd naar de latere eigenaar Lodewijk van Gruuthuse, bevat de grootste en oudste verzameling Nederlandstalige liederen met melodieën uit de late Middeleeuwen. De 147 liederen vertellen met ongekende rijkdom over het (liefdes-) leven van burgers in de bruisende stad die Brugge toen was. Om het liedboekgedeelte heen staan gedichten en gebeden die meer reliëf aan de mogelijke makers en gebruikers van het handschrift geven. Zo wordt tegenwoordig aangenomen dat ene Jan van Hulst mogelijk verantwoordelijk is voor grote delen van de verzameling.

Vijf opeenvolgende liederen op twee derde van het liedboekdeel lijken meer met elkaar verbonden dan de andere liederen. De drie Marialieder die de twee lamentaties omvatten, vormen als het ware de ribben van een cyclus die een samenhangend verhaal vertelt. Het refreinchanson **Binnen in mir hertzen cas daar bloeit een bloem...** lijkt te gaan over een geliefde die veroverd moet worden. De bloem is echter een roos vol hemelse dauw, die ons van onze zonden moet bevrijden en we begrijpen dat het om Maria gaat. Zij wordt als een bloem in het hart van de dichter geplant. Hierop volgt de bekende lamentatie over ene **Egidius**. Hoewel we eigenlijk niet weten wie Egidius was, kennen wij hem allemaal. Gevat in de vorm van een middeleeuws rondeau verklankt het lied een tijdloos verdriet. Opnieuw volgt een refreinchanson gewijd aan Maria. **Wel up elc sin die vrucht begaert** wil een tegenwicht bieden aan het voorafgaande, teruggrijpend op het eerste Marialied: een roos is ons geopenbaard, wij loven haar en vragen haar vergiffenis voor onze zonden.

O, cranc onseker broosch engien, de tweede lamentatie, stijgt boven het persoonlijke uit door te accepteren dat het menselijk bestaan van nature breekbaar is. Nog eens wordt in het lange refrein van deze ballade gerouwd om Egidius. Berusting volgt: 'maer wat God wille elc neimt vor goet'.

Het vijfde lied, **Musike die in der naturen**, het afsluitende Marialied, is weer een refreinchanson. Dit lied herneemt het thema van 'Eva' – die de mens in het verderf stortte – en 'Ave' – die verlossing bracht – en sluit zo aan bij het eerste lied. Maar het is meer. In het

berusten in het vergankelijke bestaan op aarde spelen muziek, het musiceren of de kunsten een essentiële rol. Daarmee sluit het lied ook aan bij het tweede Maria-lied. Helaas is de melodie van juist dit lied niet overgeleverd, waardoor het nooit wordt uitgevoerd. Met gebruik van melodiefragmenten van andere Gruuthuse-liederen hebben wij dit lied een stem gegeven en het vijfluk gecombineerd.

Herhaling van melodie en tekst is onlosmakelijk verbonden met laatmiddeleeuwse muziek. Niet zozeer een 'meezing'-refrein, maar juist een verfijnd schema van herhalingen als in het Egidius-rondeel was in de mode. Men kende daar vaste vormen voor (*formes fixes*), maar aan alle kanten blijkt dat er veel varianten zijn. Zo laat de tekstloze melodie getiteld **Dits een rondeel** weliswaar herhaling zien maar geen 'rondeel'. Deze alledaagse melodie wordt door het ontbreken van tekst zelden uitgevoerd, hier klinkt *Dits een rondeel* als arrangement voor instrumentaal ensemble.

Ein vrouleen edel von nature, een rondeau dat mogelijk ook in de Nederlanden rondging, is als meerstemmig stuk overgeleverd en kent ettelijke instrumentale versies, waarbij rondeau-herhalingen niet werden gemarkeerd. Toch zullen die bekend geweest zijn bij instrumentalisten. Hiervan getuigt de tekstloze, gekrabbelde overlevering van de tenormelodie van het alom bekende rondeau **Esperance**, waar strepen, net als in het *Gruuthusehandschrift* of in *Dits een rondeel*, herhaling en indeling aangeven.

Instrumentale muziek bloeide in de vijftiende-eeuwse stad. Overal waren instrumentalisten in dienst van steden, geregistreerd in archieven en afgebeeld op schilderijen, wandtapijten en zo meer. Hun overgeleverde muziekrepertoire, waarvoor Conrad Paumann te midden van een brede kring volgers de centrale figuur was, vinden we in onder meer het *Lochamer Liederbuch* en het *Buxheimer Orgelbuch*. Maar wat opgeschreven is, is slechts een fractie van wat er is geweest. Men had, zo blijkt, een 'recept' om te arrangeren. Instrumentalisten gebruikten voor hun instrumentale versies zowel oude eenstemmige liederen als meerstemmige liederen uit hun eigen tijd. Zo klinkt hier **Aliud benedicite**, een instrumentale versie van de aloude 'Tischsegen' van de Mönch von Salzburg (eind 14de eeuw). Andere stukken als **Der winter wil hin weichen** bestonden al als meerstemmig stuk en zijn opnieuw gearrangeerd door instrumentalisten. Het arrangeerrecept bleek ook toepasbaar op de Gruuthuse-liederen, merkte Aventure.

Aventure creëerde zo instrumentale ensemblemuziek van tussen 1450 en 1470, vanuit het idee dat het arrangeerrecept het belangrijkste erfgoed is dat ons van de vijftiende-eeuwse instrumentalisten is overgeleverd. ❖

Ita Hijmans

Zie voor meer informatie over het gereconstrueerde blokfluitconsort uit het midden van de vijftiende eeuw:

• www.fillingthegapreconstructionproject.wordpress.com

Liedteksten

Binnen in mir herten cas

Binnen in mir herten cas
daer staet een bloume die lieft mir bas
dan wes ich anders doen begrijp
robijn carbonkel no topas
ne sijn te prisene niet een vlas
voor haer die zoent der zonden kijf

In de schrijn van mijn hart
bevindt zich een bloem die mij meer behaagt
dan wat dan ook en die mij vervult.
Geen enkele edelsteen
is enige lof waard in vergelijking met haar,
die de schaamte der zonde verlicht.

REFREIN

Dijnre roke en dooch gheen blijf
roze vul van tsemels dauwe
du best onse hope beware ons stijf
de wech es ons te nauwe
werde vrouwe
doe ons trauwe
quijt onsen rauwe
ende ons bescauwe
als therte flauwe
eer ons ghelauwe
die helsche cauwe

Du steis ghegroyt in eenre stas
int wortel dies de planter was
u kint u vader maecht moeder ende wijf
Eva leedde ons int maras
Ave weder ons ghenas
om dijn omoediche zuver lijf

REFREIN Dijnre roke en dooch gheen blijf...

Also de zonne dorscijnt een glas
ende bi der rayen groyet gras
so de vader een neder drijf
drie rayen endende in eenen pas
bescenen die roze die zuver ras
ontfijnc dat zaet om ons beclijf

REFREIN Dijnre roke en dooch gheen blijf...

Egidius waer bestu bleven

Egidius waer bestu bleven
Mi lanct na di gheselle mijn
Du coors di doot du liets mi tleven

dat was gheselschap goet ende fijn
het sceen teen moeste ghestorven sijn

Nu bestu in den troon verheven
claeerre dan der zonnen scijn
alle vruucht es di ghegeven

Egidius waer bestu bleven
mi lanct na di gheselle mijn
du coors di doot du liets mi tleven

REFREIN

Houd je geur niet voor je,
o roos vol hemelse dauw,
je bent onze hoop, bescherm ons voortdurend,
want ons levenspad is verraderlijk.
Eerzame vrouw,
wees met ons,
bevrijd ons van onze benauwenis
en zie ons aan
als wij gaan sterven,
voordat de kilte van de hel
ons bevangt.

Je groeit op een plaats
geworteld
door uw kind, uw vader – maagd, moeder en vrouw.
Eva leidde ons naar het moeras.
'Ave', je hebt ons verlost
door jouw nederige, pure lichaam.

REFREIN Houd je geur niet voor je...

Zoals de zon door een glas schijnt,
en de zonnenstraal het gras laat ontkiemen,
zo daalde de Vader neer:
drie stralen die samenkwamen op één plek.
En al snel verscheen de meest pure roos om het zaad
te ontvangen dat onze redding zou worden.

REFREIN Houd je geur niet voor je...

Egidius, waar ben je gebleven?
Ik mis je zo, mijn kameraad.
Jij koos de dood, liet mij het leven.

Je vriendschap was er vroeg en laat,
maar 't moest zo zijn, een van ons gaat.

Nu ben je in 't hemelrijk verheven,
helderder dan de zonnescijn,
alle vreugd is jou gegeven.

Egidius, waar ben je gebleven?
Ik mis je zo, mijn kameraad.
Jij koos de dood, liet mij het leven.

Nu bidt vor mi ic moet noch sneven
ende in de werelt lijden pijn
verware mijn stede di beneven
ic moet noch zinghen een liedekijn
nochtan moet emmer ghestorven sijn

REFREIN Egidius waer bestu bleven...

Wel up elc sin die vruecht begaert

Wel up elc sin die vruecht begaert
om vruechden wille trueren spaert
wilt vroylic hier naer horen
een roze es ons gheopenbaert
an eenen edelen wingaert
in midden XII coren
van coninghen gheboren

REFREIN

O, roze die in den hemel zijt
ghebenedijt
sidi van allen monden
al sijn wi vro cort es de tijt
een overlijt
crijcht ons ten lesten stonden
aflaet van allen zonden

lesse so heet desen rozengaert
daer dese edele bloume tzaert
in bloyet sonder doren
den donckeren nacht heift zoe verclaert
ende elcken zondare zoe bewaert
ne ware dese roze te voren
waren wi alle verloren

REFREIN O, roze die in den hemel zijt...

Nu loven wi haer uut milder aert
ende desen edelen wijn rijnscaert
drincken wi sonder toren
van der roze wert hi ghespaert
die vroilic hier sijn ghelt vertaert
ende die ons willen storen
gaen daer zi behoren

REFREIN O, roze die in den hemel zijt...

Bid nu voor mij, ik ben verweven
met deze wereld en zijn kwaad.
Bewaar mijn plaats naast jou nog even,
ik moet nog zingen, in de maat,
tot de dood, die elk te wachten staat.

REFREIN Egidius, waar ben je gebleven...

vertaling · Willem Wilmink

Houd moed, gij die geluk zoekt!
Houd op te lijden en wees gelukkig.
Luistert vol vreugde naar dit:
Een roos is ons geopenbaard
in een koninklijke wijngaard,
geboren temidden
van 12 uitverkoren koningen.

REFREIN

O roos die in de hemel zijt,
gezegend zijt gij
door elke stem.
Hoewel wij gelukkig kunnen zijn,
verstrikt de tijd tot onze dood.
Verkrijg voor ons vergeving van onze zonden
in ons laatste uur.

Jesse, dat is de naam van deze stam,
daar bloeit deze vorstelijke bloem
zonder doornen.
De donkere nacht is opgeklaard
en elke zondaar is beschermd.
Als deze roos niet voor ons zou zorgen,
zouden wij allen verloren zijn.

REFREIN O roos die in de hemel zijt...

Wij prijzen haar nederig
en drinken deze edele wijn
zonder droefheid.
Hij die zijn geld hier vol vreugde spendeert,
zal door haar gered worden.
En laten zij die ons dit plezier willen beletten,
gaan naar de plaats waar zij thuishoren.

REFREIN O roos die in de hemel zijt...

O, cranc onseker broosch engien

O, cranc onseker broosch engien
snee of glas als dien nature
niet en sech dit sal gheschien
want du ne hebs morghen tijt no ure
waer vinstu eenighe creature
die ghedure
jeghen de doot die commen moet
al eist so datti hier ghebuere
diens wenschens cuere
de doot die werpt di onder voet

REFREIN

O, vroylic herte solazelic bloet
Egidius di sal men claghen
ende rauwe draghen
tallen daghen
ende dijns ghewaghen
sowie dijns plaghen
hem maechs ghewaghen
datti de doot so vrouch bestoet
maer wat God wille elc neimt vor goet

Nemmermeer sone wanic zien
dijn vroylicheit parture
musike ende alle melodien
minnestu met herten pure
nu bestu doot elc vroylic truere
o, Avonture
du slachts der hebben ende der vloet
du gheifs hem tzoet die staen na tzure
entu best stuere
hem die van aerde minnen tzoet

REFREIN O, vroylic herte solazelic bloet...

Wie sulre nu dijnre vruechden plien
Egidius stervelike guere
menich edel musisien
prees dijnre voys ende dijn tenuere
nu bidt vor ons want du best vuere
in schemels duere
dat ons God neme in sijn behoet
ende dat hier elc also labuere
eer therte scuere
dat wij ontgaen der helle gloet

REFREIN O, vroylic herte solazelic bloet...

O mens, labiel en zwak, en broos
als glas of sneeuw toch van nature,
vergeet je plannen, goed of boos,
de toekomst laat zich niet besturen.
Waar kunnen ergens creaturen
de smart verduren
van de dood, die komen moet?
Al heb je een huis met stenen muren,
met volle schuren,
toch volgt de dood je op de voet.

REFREIN

O vrolijk hart, o blij gemoed,
om jou, Egidius, zal men klagen,
rouw zal men dragen,
alle dagen
en van jou gewagen.
Wie jou graag zagen,
zij zullen vragen,
waarom iemand zo jong sterven moet.
Maar wat God wil, noem dat maar goed.

Nu zoek ik voortaan vruchteloos
naar zulke vrolijke naturen
als jij, die de muziek verkoos,
uit melodieën vreugd kon puren.
Nu ben je dood, het mocht niet duren.
Fortuin vol kuren,
jij wisselt net als eb en vloed,
jij geeft het zoete aan de zuren
om zuurs te sturen
aan wie geneigd is tot het zoet.

REFREIN O vrolijk hart, o blij gemoed...

Wie maak jij, sterfelijke roos,
nu blij? Wie zijn je nieuwe burenen?
Al wie muziek als vak verkoos,
prees jouw tenor, jouw partituren.
Bid daar voor ons, voor alle uren
dat het hier moet duren:
dat God ons voor het kwaad behoedt,
dat wij ons leven zo besturen
dat de helse vuren
ons niet genaken met hun gloed.

REFREIN O vrolijk hart, o blij gemoed...

vertaling · Willem Wilmink

Musike die in der naturen

Musike die in der naturen
can bezuren
beseffe der consten vroilicheit
Wes vroilic nu la varen trueren
looft tesor uren
der rozen vul der reinicheit
wiens omoet ende zuverheit
der Triniteit
ontsluten dede schemels duren
om alre meinschen zalicheit
Daer soe bereit toe was vor alle creaturen
Eva brochte ons int bezuren
Ave was bi den here gheseit.

REFREIN

Ave der werder rozen teeren
die mach ons leeren
quaets ombeeren
te duechden keeren
den viant weeren
An haer so steit al onse meeste zalicheit.

Bi den here so was muzike
in hemelrike
eer hi Adame tlijf in blies
Dien wil-di maken van den slike
na sire ghelike
ende gaf hem alre herten kies.
Den viant die vernoide dies
ende vantene ries
doe Eva slouch sbevelens swike
Ave beterde ons tverlies
doe soe up wies
die werde roze die met verzike
den here ontfincoetmoedelike
Nu danct der rozen die vruoch den plies.

REFREIN Ave der werder rozen teeren...

O zuvre roze zonder doren
uutvercoren
van den here dor sijn ootmoet
ne ware hi niet van di gheboren
so ware verloren
al dat Adame ye bestoet.

Laat Musica, die in de natuur
kan lijden, doordrongen zijn
van de vrolijkheid van de kunsten.
Weest nu vrolijk
en laat uw droefenis varen.
Prijs de roos, vervuld van reinheid,
wiens puurheid en gratie
de drieënige God
de poort van de hemel deed openen
voor het heil van alle schepselen.
Zij was meer dan alle anderen bestemd voor dit doel.
Eva bracht ons tot de zonde,
'Ave' was onze redding.

REFREIN

'Ave' als eerbetoon aan de rechtschape roos,
die ons leert het kwaad af te wijzen,
ons te richten tot het goede,
en de duivel te weerstaan.
Van haar komt
onze grootste vreugde.

Musica was bij God
in de hemel,
voor Hij Adam geschapen had.
Hij vormde uit klei
zijn beeld
en gaf hem een vrije wil.
De duivel was woedend
en hij bevond hem dwaas,
toen Eva het gebod in de wind sloeg.
'Ave' herstelde dat verlies
toen zij tot roos werd
en met vrees de Heer aanvaardde.
Gij die de vreugde der muziek geniet,
zou de roos moeten danken,

REFREIN 'Ave' als eerbetoon aan de rechtschape roos...

O puurste roos, zonder doornen,
uitverkoren
door de Heer om uw nederigheid,
als hij niet was geboren
zouden alle afstammelingen
van Adam verloren zijn gegaan.

So wie musiken eere doet
verleent hem spoet
tallen vruetchden sonder toren
ende neimt ons allen roze zoet
in dijn behoet
die van musiken gheerne horen
ende diese node souden storen
Nu elc sijn alre blijste doet.

REFREIN Ave der werder rozen teeren...

Help ieder die aan Musica eer bewijst
de volkomen vreugde te vinden,
zonder dat daar enige schaduw over valt.
En bescherm ons allen, zoete roos,
die u graag eren
en die haar niet graag zouden ontstemmen.
Laat ieder nu zijn best doen
zo lustig mogelijk te zingen.

REFREIN 'Ave' als eerbetoon aan de rechtschappen roos...

Muziekuitgaven en arrangementen: Ita Hijmans | voor Middelnederlandse tekst is geraadpleegd: Brinkman, Herman, *Het Gruuthusehandschrift*. Hs Den Haag KB 79 K 10. Hilversum, 2015 | met dank aan Christopher Kale

Aventure

Aventure (Amsterdam, 1993) beschouwt laatmiddeleeuwse muziek als een van de aspecten van een vervlogen cultuur. Deze visie en het continue artistieke onderzoek naar instrumentale ensemblemuziek uit de vijftiende eeuw maken Aventure tot een eigenzinnig ensemble. Het ensemble bekroonde haar debuut met een eervolle vermelding tijdens het Musica Antiqua Concours in Brugge (1993) en concerteerde op internationale podia met programma's variërend van verhalende eenstemmige muziek rond Oswald von Wolkenstein (*O, snode welt*, AC Classics, 1995), de Latijnse Conductus en Adam de la Halle tot de Nederlandse meerstemmige muziek uit Handschrift Koning (*Adieu, naturlic leven mijn & Ons is een kijnt geboren*, Challenge Records, 2007).

Sinds 2007 richt Aventure zich op de muziek uit vijftiende-eeuws Europa ten noorden van de Alpen. In thematische concertseries presenteert het ensemble ongehoorde polyfonie uit vele handschriften. Muziek uit het Aosta Manuscript en de Trente Codices tot eenstemmige liederen uit het Gruuthusehandschrift (*Totdat de wachter heeft gezongen*, Challenge Classics, 2018) behoren tot het repertoire. Aventure initieerde omvangrijke projecten als *1514 In Holland klinkt muziek* met het Amsterdam Museum en *Searching for Sound of 15th Century Instrumentalists* met Orgelpark Amsterdam (2019) en geeft geregeld workshops en zomerscholen voor amateurmusici. Aventure werkt in flexibele bezetting, afhankelijk van het project. • aventure-ensemble.nl
• fillingthegapreconstructionproject.wordpress.com

MUSICA SACRA MAASTRICHT IS EEN COPRODUCTIE VAN Stichting Musica Sacra en Theater aan het Vrijthof Maastricht. Filmselectie i.s.m. Lumière.

DIRECTEUR-BESTUURDER Jean Boelen, directeur Theater aan het Vrijthof Maastricht
PROGRAMMACOMMISSIE Jacques Giesen (voorzitter), Jos Leussink (adviseur), Sylvester Beelaert, Fons Dejong, Bas Geerts en Susanne Vermeulen
RAAD VAN TOEZICHT Jean Jacobs (voorzitter), Michel Cobben, Barbara de Heer, Bas Huyser, Eddy Klomp en Lieke Wijnia (aspirant)

PROJECTLEIDING & FONDSSENWERVING Fons Dejong MARKETING & PUBLICITEIT Hetty van Dongen PRODUCTIE Raf Meijers REDACTIE Philip Leussink, Jacinta Wetzer, Sylvester Beelaert en Fons Dejong VORMGEVING Philip Leussink UITBALIE Flora Minis en Susan Meisen TECHNISCHE COÖRDINATIE Sander Rondon FACILITAIR Nandi Nijsten / Mandy Walls FINANCIËN Martijn Dekker / Jos Spauwen

MUSICA SACRA MAASTRICHT is lid van De Verenigde Podiumkunstenfestivals.

MUSICA SACRA MAASTRICHT wordt mede mogelijk gemaakt door Fonds Podiumkunsten, Provincie Limburg, Gemeente Maastricht, Theater aan het Vrijthof, Elisabeth Strouven Fonds, Stichting Kanunnik Salden Nieuwenhof, Lira Fonds, Prins Bernhard Cultuurfonds, de Vrienden van Musica Sacra Maastricht en alle (concert-) locaties en samenwerkingspartners. De activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door anonieme giften van particulieren. MEDIAPARTNERS NPO Radio4, NTR, KRO NCRV, L1, Dagblad de Limburger, RTV Maastricht.

STEUN HET FESTIVAL Voor een bijdrage vanaf € 40 geniet u als Vriend van Musica Sacra Maastricht vele voordelen. Zie voor meer informatie en aanmelding www.musicasacramaastricht.nl/vriend.

STICHTING MUSICA SACRA Vrijthof 47, 6211 LE Maastricht
info@musicasacramaastricht.nl • www.musicasacramaastricht.nl

f [facebook.com/MusicaSacraMaastricht](https://www.facebook.com/MusicaSacraMaastricht) • t [@FestivalMSM](https://twitter.com/FestivalMSM) | #MSM2020